

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci navrhovatele **Z. V.**, proti odpůrci **Město Staré Město**, se sídlem nám. Hrdinů 100, 686 03 Staré Město, zastoupeného Mgr. Jiřím Nezhybou, advokátem se sídlem Údolní 33, Brno, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 1/2014 – Územního plánu Města Staré Město č. 01/2012 účinného od 1. 1. 2013, v části plochy P*57 na pozemku pač. 6053/241 v obci Staré Město, k. Staré Město u Uherského Hradiště,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odpůrci **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Podání navrhovatele

[1] Dne 30. 12. 2015 bylo do datové schránky zdejšího soudu doručeno podání navrhovatele ve kterém uvedl, že se domáhá přezkoumání opatření obecné povahy, Územního plánu města

Staré Město účinného od 1. 1. 2013, (dále jen „územní plán“), pokud se týká vymezení plochy P*57 na pozemku p.č. 6053/241 v obci Staré Město u Uherského Hradiště, jehož je vlastníkem. Navrhl, aby soud zrušil podmíněně přípustné využití této plochy, a to z důvodu omezení jeho vlastnického práva a nedůvodnosti rozdílného přístupu k jiným veřejným prostranstvím. Dalším důvodem je nezákonně vymezené pásmo hygienické ochrany, ke kterému nemá odpůrce žádné podklady a rozpor zákresu el. vedení s územně analytickými podklady. V územním plánu je el. vedení zakresleno přes jeho pozemek, ve skutečnosti zde však nevede.

[2] Dne 31. 12. 2015 ve 12,50 navrhovatel osobně doručil na podatelnu zdejšího soudu návrh na přezkoumání uvedeného územního plánu, opatřený vlastnoručním podpisem. Návrh se opět týkal plochy P*57. Navrhovatel uvedl, že, má být zrušen „*zejména způsob využití: veřejné prostranství; podmíněně přípustné využití, na mém pozemku a na pozemcích sousedících (vždy 2 role (=pásky půdy) na každou stranu, tj. např. nalevo zrušit regulaci P*57 na pozemcích 6053/242 a 6053/243) – případně větší plochy, tak jak upravují předpisy regulující minimální výměru plochy v ÚP, která je prý 2 000 m²*“. Pokud to nelze, domáhal se navrhovatel zrušení územního plánu v části regulující plochu P*57.

[3] V uvedeném podání navrhovatel rozvedl argumentaci uvedenou v podání ze dne 30. 12. 2015 a doplnil, že územní plán negativně omezuje zejména způsob využití jeho pozemku. Dále uplatnil námitky ohledně předkupního práva města Staré Město k pozemkům patřícím do plochy P*57. Domnívá se totiž, že by bylo realizováno za nevýhodných podmínek pro něho jako vlastníka.

[4] Konstatoval, že územní plán byl zpracován, pořizován a vydán v rozporu se zákonem, zejména pokud se týká pásma hygienické ochrany, ke kterému nejsou podklady. Domnívá se, že oproti územnímu plánu z roku 2002 muselo dojít ke změně pásma hygienické ochrany. Plocha P*57 je zdůvodňována rovněž existencí drůbežárny, kvůli které je zakresleno i pásmo hygienické ochrany. Toto nereaguje na změny, ke kterým došlo, a sice pokles chovu slepic a pokles emisí zhruba na třetinu.

[5] Plocha veřejného prostranství P*57 byla vymezena v souvislosti s nově vymezenými plochami bydlení. Není však v poměru 2ha nové plochy bydlení na minimálně 0,1ha veřejného prostranství, jak stanoví legislativa.

[6] Dále navrhovatel namítl, že pořizovatel územního plánu je ve střetu zájmů, neboť jeho cílem je maximálně zhodnotit majetek města, levně nakoupit pozemky a draž je prodat.

[7] Navrhovatel rovněž požádal o osvobození od soudních poplatků.

[8] Dne 31. 12. 2015 v 21,14 navrhovatel doručil soudu do datových schránek podání, ve kterém uvedl: „...*podávám Soudu doplnění mého podání ze včerejška (datovou schránkou) a dále podávám doplnění mého podání podaného dnes písemně cestou podatelny Soudu, přičemž toto níže uvedené podání obě specifikovaná podání doplňuje a pokud se některé části tohoto podání od dříve podaných podání liší, tak platí toto podání. Pokud z jakéhokoliv důvodu nebyly dříve podaná podání podána v souladu se zákonem, tak toto podání je podáváno samostatně jako by dříve podaná podání nebyly podány*“.

[9] Navrhovatel opět rozvedl již uplatněnou argumentaci ohledně předkupního práva, které by bylo realizováno za nevýhodných podmínek, namítal možnost placení poplatků za využití svého pozemku, který je veřejným prostranstvím. Konstatoval, že v současné době je již negativně ovlivněno užívání jeho pozemku, neboť na cestě jsou haldy hlíny. Vyslovil názor, že „rodové pole“ přestane jednou být polem a bude něčím prospěšným, nechápe však, proč by se neměl bránit a promrhal tak dědictví po předcích. Svoje pole by prodal jen tomu, kdo chce reálně stavět. Chtěl dát dohromady vlastníky okolních pozemků, aby koordinovaně své pozemky nabízeli zájemcům o zástavbu, nikdo však o to nemá zájem, o svá pole se ani nestarají.

[10] Navrhovatel žádal, aby soud rozhodl, že se ruší ÚP a to pouze v části odpovídající výměře pozemku parc.č. 6053/241 v obci Staré Město, k.ú. Staré Město u Uh. Hradiště, tj. ruší se část ÚP regulující příslušnou část plochy P*57 a plochy SP125 (zejm. způsob využití; podmíněně přípustné využití).

[11] Nelze-li takto rozhodnout např. s ohledem na údajně minimální výměru zákresu v ÚP, která činí 2000 m² (jeho pozemek je menší), tak se navrhovatel domáhal, aby Soud rozhodl tak, že se „ruší ÚP pouze v části odpovídající výměře pozemku parc.č. 6053/241 v obci Staré Město, k.ú. Staré Město u Uh. Hradiště, tj. ruší se část ÚP regulující příslušnou část plochy P*57 a plochy SP125 (zejm. způsob využití; podmíněně přípustné využití) a ruší se ÚP a to pouze v části regulující plochu P* 57 (zejm. způsob využití: veřejné prostranství; podmíněně přípustné využití) a to pouze v části plochy P* 57, alespoň o výměře, která je na mém pozemku a na pozemcích sousedních (vždy 2 role (=pásky půdy) napravo každou stranu, tj. např. nalevo zrušit regulaci P* 57 na pozemcích 6053/242 a 6053/243 6053/238 a 6053/240) —případně větší plochy, tak jak upravují předpisy regulující minimální výměru plochy v ÚP, která je prý 2000 m².“ /pozn. soudu – citace je doslovná, část textu, která je přeškrtnuta, byla přeškrtnuta i navrhovatelem v jeho podání /.

[12] Nelze-li vydat výše uvedené rozhodnutí, tak se navrhovatel domáhal, aby soud rozhodl tak, že se „ruší se ÚP, a to pouze v části regulující celou plochu P* 57 a části plochy SP 125 na mém pozemku p.č. 6053/241“.

[13] Ve věci pak následovala další podání navrhovatele, která byla značně nepřehledná. Zčásti v nich navrhovatel upřesňoval a doplňoval již uplatněné žalobní body, zejména se podrobně vyjadřoval k otázce zřízení veřejného prostranství, k pásmu hygienické ochrany, ochrannému pásmu elektrického vedení a s tím souvisejícím využitím pozemku, který je v jeho vlastnictví. Dále byly uvedeny nové návrhové body. Nově navrhovatel namítal, že projednání územního plánu neprobíhalo dostatečně veřejně, on sám se nemohl zúčastnit zasedání zastupitelstva dne 17. 12. 2012, neboť na pozvánce nebylo napsáno, že se bude schvalovat územní plán. Dále poukazoval na chybějící vymezení ploch veřejného prostranství ve výkrese B3, který se týkal právě veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací, a který byl zveřejněn na úřední desce Městského úřadu Staré Město dne 17. 12. 2012 ve 22:59. Dále uplatnil námitky týkající se integrovaného řízení ve vztahu k drůbežárně, opakovaně zmiňoval, že je omezen tím, že na jeho pozemku se objevily haldy hlíny. Dále se vyjadřoval k otázce výroby v bioplynové stanici související s drůbežárnou a k řízení ve věci METAL-KOV s.r.o., jehož předmětem byla změna užívání stavby (výkupna železa), a které bylo vedeno Městským úřadem Staré Město pod sp. zn. SÚ/00212/2012/2012/BN. Rovněž

opakovaně konstatoval, že mu byl odepřen přístup do spisů. Soud uvádí, že z kontextu námitek o problémech s umožněním nahlížení do spisů je zřejmé, že se týkaly doby po přijetí předmětného OOP a zčásti rovněž spisových materiálů v jiných věcech, než je územní plán.

[14] Z podání nebylo v některých případech zřejmé, zda jde o tvrzení navrhovatele, převzaté části z napadeného opatření obecné povahy, popřípadě části rozhodnutí či vyjádření správních orgánů v jiných řízeních. Soud konstatuje, řada podání byla pro soud méně srozumitelná. Vzhledem k následně uvedenému náhledu soudu na věc nepokládal soud za nutné tento problém odstraňovat, neboť první dvě podání navrhovatele, doručená soudu, jasně vymezila obsah a rozsah možného přezkumu. Soud také konstatuje, že v podání doručeném soudu dne 5. 1. 2016 navrhovatel avizoval, že po nahlédnutí do spisu učiní zpětvzetí podání, tak, aby zůstalo podání pouze jediné. Toto však neučinil, naopak soudu zaslal řadu dalších podání.

[15] Pokud se týká žádosti navrhovatele o osvobození od soudních poplatků, navrhovatel ji uplatnil v podání doručeném 31. 12. 2015, následně v podání ze dne 5. 1. 2016 uvedl, že soudní poplatek dosud nezaplatil, protože neví, jakým způsobem. Soud navrhovatele vyzval podáním, které mu bylo doručeno dne 6. 1. 2016 k vyjádření, zda trvá na své žádosti o na osvobození od soudních poplatků, zároveň ho vyzval k vyplnění prohlášení o majetkových poměrech za účelem rozhodnutí o žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků a doložení tohoto prohlášení důkazy, v případě trvání na návrhu. Navrhovatel soud požádal o sdělení údajů pro zaplacení a soudní poplatek zaplatil dne 3. 2. 2016 na účet soudu.

II. Rozsah přezkumu s ohledem na podání navrhovatele

[16] Vzhledem k množství podání navrhovatele ve věci soud pokládá za nutné vyjádřit se k rozsahu přezkumu napadeného opatření obecné povahy. Díl 7 s.ř.s., Řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části, obsahuje v §101b odst. 2 speciální úpravu náležitostí návrhu na zrušení opatření obecné povahy. Podle tohoto ustanovení *„Návrh kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat návrhové body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje navrhovatel opatření obecné povahy nebo jeho část za nezákonné. Obsahuje-li návrh tyto náležitosti, nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body. Navrhovatel může kdykoli za řízení návrhové body omezit.“*

[17] Navrhovatel již v prvním podání, které bylo zdejšímu soudu doručeno dne 30. 12. 2015 a druhém podání, které doručil osobně dne 31. 12. 2015 ve 12,50 na podatelnu Krajského soudu uvedl nutné náležitosti dle výše citovaného ustanovení. Návrh tedy již nebylo možno rozšiřovat na dosud nenapadené části obecné povahy (tedy plochu SP125), ani rozšiřovat o další žalobní body. Z dalších podání tedy měla význam pouze ta, která nějakým způsobem doplňovala a upřesňovala již uplatněné návrhové body. Dle názoru soudu tedy včas byla napadena byla pouze plocha územního plánu označená jako P*57. Návrhové body, uplatněné včas, jsou shrnuty výše v odst. 1 až 6.

III. Vyjádření odpůrce

[18] Odpůrce navrhl, aby soud návrh na zrušení předmětné části opatření obecné povahy zamítl.

[19] Konstatoval, že návrh, který je tvořen několika samostatnými dokumenty, je psán zvláštní formou, jeho obsah je mnohdy inkohorentní, některé pasáže se v něm opakují. Často jde o pasáže textu napadeného ÚP či jiných podkladů vytržené z kontextu, které jsou doprovázeny pouhým konstatováním bez jakékoliv argumentace. Často jde o takovou míru obecnosti uplatněných výhrad vůči schválenému ÚP, která znemožňuje adekvátní reakci. Z doplnění návrhu není zřejmé, kdy byla podána. Odpůrce v tomto odkazuje na ust. § 101b odst. 2 soudního řádu správního, který uvádí, že obsahuje-li návrh předepsané náležitosti, nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body. Odpůrce má totiž za to, že návrh byl v průběhu řízení i přes uvedenou koncentrační zásadu rozšiřován o další návrhové body, včetně rozšíření návrhu na zrušení dalších vymezených ploch (konkrétně plochy smíšené výrobní SP 125).

[20] Odpůrce se nejprve vyjádřil k pětistupňovému algoritmu přezkumu opatření obecné povahy, jak jej uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 27. 9. 2005, čj. 1 Ao 1/2005-98. Konstatoval, že odpůrce je územně samosprávným celkem, městem, mezi jehož pravomoci patří vydání OOP – územního plánu. Vydání OOP probíhalo standardním způsobem a nedošlo při něm k překročení pravomocí vydávajícího správního orgánu. Pořizování a vydání OOP probíhalo v souladu s právními předpisy a se zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), ve znění účinném do 31. 12. 2012. Rovněž obsah napadeného OOP je v souladu se zákonem, což pořizovatel kontroloval a což dokládají souhlasná stanoviska dotčených orgánů, které se k průběhu pořizování ÚP vyjadřovaly. Odpůrce se rovněž domnívá, že obsah vydaného OOP je zcela přiměřený, a měněná funkční využití pozemků nepřiměřeně nezasahují do práv třetích osob.

[21] V průběhu pořizování ÚP pořizovatel obdržel pouze dvě připomínky soukromých subjektů k obsahu ÚP (kterým bylo vyhověno) a žádnou námitku. Navrhovatel sám v průběhu pořizování nepodal žádné vyjádření, žádnou připomínku či námitku a neúčastnil se ani veřejného projednání návrhu ÚP, které se konalo dne 17. 10. 2012, ani diskuze ke schvalování ÚP na zasedání zastupitelstva města Staré Město, které se konalo dne 17. 12. 2012. S ohledem na ustálenou judikaturu (např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, čj. 1 Ao 2/2010 – 116), pokud byl navrhovatel v průběhu pořizování ÚP neaktivní, nepodal proti jeho návrhu připomínky ani námítky, v nichž by namítal nepřiměřenost zásahu ÚP do jeho práv, zbavil se svým pasivním přístupem možnosti, aby jeho námítky byly náležitě vypořádány správním orgánem. Tato skutečnost ovlivňuje rozsah soudního přezkumu.

[22] Odpůrce rovněž zmínil, že návrh na soudní přezkum byl podán na úplném konci zákonné tříleté lhůty pro soudní přezkum ÚP a navrhovatel neuvedl, proč se obsahem ÚP cítí dotčen až po třech letech od jeho vydání.

[23] Navrhovatel je vlastníkem pozemku p. č. 6053/241 v k. ú. Staré Město u Uherského Hradiště, který je v katastru nemovitostí veden jako orná půda a nejsou k němu vedena žádná omezení vlastnického práva. Větší část tohoto pozemku byla v předchozím územním plánu zahrnuta do plochy dopravní, menší část pozemku do plochy pro bydlení městské v bytových domech do 4 podlaží. V napadeném ÚP byla větší severní část navrhovatelova pozemku zahrnuta do plochy smíšené výrobní (kód SP 125). Zbývá jižní část pozemku navrhovatele

byla v ÚP nově vymezena jako návrhová plocha veřejného prostranství (kód P*57), u níž se do budoucna počítalo s využitím pro plochu izolační zeleně a plochu pro příjezdovou cestu.

[24] Navrhovatel není spokojen s vymezením předmětné plochy veřejného prostranství P*57 a uvádí, že nesouhlasí se vznikem předkupního práva města Staré Město k části jeho pozemku, který se nachází v ploše P*57. Vydaný územní plán skutečně obsahuje seznam ploch veřejných prostranství, na které lze uplatnit předkupní právo města. S ohledem na zákon č. 350/2012 Sb., kterým byl novelizován s účinností od 1. 1. 2013 stavební zákon, došlo ke změně ust. § 101 stavebního zákona, který předkupní právo upravoval. Nově je pro vznik předkupního práva nutné do vydaného ÚP uvést konkrétní parcelní čísla pozemků, kterých se předkupní právo týká, a tyto neprodleně nahlásit katastrálnímu úřadu. To vydaný ÚP, vzhledem k době svého pořízení neobsahoval. Dle bodu 9. přechodných ustanovení zákona č. 350/2012 Sb., se vymezení předkupního práva v územním plánu, které je v rozporu s tímto zákonem, nepoužije. Z tohoto důvodu není zmiňované předkupní právo realizovatelné a vůbec nevzniklo, a jako takové ani nemůže být zapsáno do katastru nemovitostí. Tím pádem vlastnictví navrhovatele není zmiňovaným předkupním právem nijak dotčeno ani omezeno.

[25] Nedůvodná je námitka navrhovatele, že odpůrce je motivován levnou koupí pozemků veřejného prostranství, které by posléze draž prodal s odkazem navrhovatele na to, že se odpůrce několikrát pokoušel od navrhovatele jeho pozemek p. č. 6053/241 odkoupit. Navrhovateli žádná konkrétní nabídka na odkup nebyla učiněna. Pouze v prosinci 2015 proběhla na zasedání zastupitelstva města s navrhovatelem na toto téma krátká diskuze.

[26] V souvislosti s vymezením plochy veřejného prostranství P*57 se navrhovatel cítí omezen také tím, že na něj dopadá povinnost platit poplatek za užívání veřejného prostranství dle obecně závazné vyhlášky města Staré Město č. 02/2012 o místních poplatcích. Zmiňovaná obecně závazná vyhláška dopadá pouze na skutečně existující veřejná prostranství uvedená v příloze vyhlášky, nikoli na návrhové plochy veřejných prostranství v ÚP, tudíž žádný poplatek za užívání veřejného prostranství nemůže být navrhovateli stanoven.

[27] Účelem vymezení plochy veřejného prostranství P*57 byla ochrana navrhovaných ploch hromadného bydlení (BH 2) a stávajících ploch individuálního bydlení od ploch smíšené výroby (SP 125) a současného areálu společnosti ZEVOS a. s., která zde provozuje drůbežárnu. Ochrana měla být zajištěna vysazením izolační zeleně v této ploše. Zároveň malá část plochy veřejného prostranství P*57 byla zamýšlena jako příjezdová cesta. Vše je uvedeno ve schváleném ÚP v části Odůvodnění (str. 46).

[28] Navrhovatel rovněž poukazoval na „předimenzované“ pásmo zeleně (plochy veřejného prostranství), které dle jeho názoru odporuje právním předpisům, neboť místo zákonného poměru 20:1 (myšleno ploch bydlení k plochám veřejného prostranství) se jedná o poměr 1:2. Odpůrce k uvedenému konstatuje, že § 7 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., v platném znění stanoví minimální rozlohu související plochy veřejného prostranství, nikoliv však maximální. I proto nelze plochy veřejného prostranství vymezené v ÚP považovat za nezákonně „předimenzované“.

[29] K výhradám navrhovatele proti vymezení pásma hygienické ochrany ve vztahu k areálu drůbežárny odpůrce uvedl, že tvar a velikost PHO byl do ÚP převzat z ÚAP platných v době pořizování ÚP (tj. v roce 2011).

[30] Pokud se týká zakreslení ochranného pásma elektrického vedení do ÚP, postupoval zhotovitel dle v té době aktuálních ÚAP, které byly podkladem pro pořízení ÚP. Ke dni podání žaloby již byly k dispozici aktuálnější data, a odpůrce přiznává, že zakresl zmiňovaného ochranného pásma je v ÚP oproti skutečnosti lehce posunut. Uvedené ale nemůže nic změnit na tom, že jde o existující, nikoliv návrhové elektrické vedení a jeho ochranné pásmo, a tudíž ani nemohlo být záměrem odpůrce, aby navrhovatele v tomto jakkoli poškodil. Uvedeným vymezením ochranného pásma existujícího elektrického vedení nemohl být navrhovatel jakkoliv zkrácen na svých právech.

[31] K obavám navrhovatele, že po vydání ÚP nebude moci využívat svůj pozemek, který je veden jako orná půda, k zemědělským a pěstitelským účelům či jako zahrádku, odpůrce uvedl, že územní plán nijak nebrání využívání pozemku navrhovatele k zemědělským účelům a nezpůsobuje navrhovateli žádnou škodu. Navrhovatel nemohl být jakkoliv zkrácen na svých právech. Dotčený pozemek je stále veden jako orná půda, což předurčuje jeho přípustné využití, které je v souladu s představami navrhovatele.

[32] Navrhovatel zmiňoval, že projednání ÚP neproběhlo dostatečně veřejně, protože pořizovatel k němu obdržel pouze dvě připomínky a žádnou námitku. To není pravdou. Průběh pořizování ÚP probíhal v souladu se stavebním zákonem. Skutečnost, že nebyly uplatněny žádné námitky a pouze dvě připomínky, nemůže jít k tíži odpůrce. Odpůrce připomněl, že navrhovatel sám byl zcela pasivní a pořizování a schvalování ÚP se nijak nezúčastnil.

[33] Navrhovatel dále uváděl, že na pozvánce na zasedání zastupitelstva na den 17. 12. 2012 nebylo napsáno, že se bude schvalovat územní plán. To není pravdou. Vyhláška města Staré Město týkající se svolání zasedání Zastupitelstva města Staré Město která obsahuje bod č. 9 nazvaný „Návrh na vydání ÚP Staré Město“. Odpůrce má tedy za zcela prokázané, že bylo řádně a včas uvedeno, že na zasedání zastupitelstva města Staré Město dne 17. 12. 2012 se bude rozhodovat o schválení připraveného ÚP.

[34] Námitky navrhovatele o odepření přístupu do spisů jsou z hlediska a přezkumu napadeného opatření obecné povahy zcela irelevantní. Navrhovatel s blížícím se koncem lhůty pro podání návrhu stupňoval aktivitu a snažil se získat podklady, a to nejen od Odboru stavebního úřadu a ÚP MěÚ Staré Město, ale také od tajemníka úřadu, Městského úřadu Uherské Hradiště, Krajské hygienické stanice, Krajského úřadu Zlínského kraje a dalších orgánů veřejné správy. Odpůrce a jeho zaměstnanci se k navrhovateli chovali zcela korektně a při shromažďování podkladů a informací o územním plánování mu vycházeli vstříc. Navrhovatel se ale nespokojil pouze s nahlížením do podkladů ke schválnému ÚP, který je navíc dostupný www.staremesto.uh.cz/dokumenty/up/up.zip, ale snažil se získat další informace ze spisů ke správním řízením v okolí jeho pozemku p. č. 6053/241. V těchto případech byl příslušnými pracovníky v souladu s platnými právními předpisy požádán o upřesnění, o jaké informace má zájem, či do kterých spisů chce nahlížet, z jakého titulu by byl účastníkem řízení nebo jaký je jeho právní zájem nebo jiný vážný důvod k nahlížení do spisů, u nichž sám účastníkem řízení nebyl. O uzavření městského úřadu v době vánočních svátků byl navrhovatel informován.

[35] Odpůrce se nedomnívá, že by navrhovateli obstruoval přístup k informacím, ba právě naopak všemožně mu v rámci zákonů vycházel vstříc.

[36] Mezi dalšími námitkami navrhovatele se opakovaně objevují informace ohledně integrovaného řízení ve vztahu k drůbežárně, haldy hlíny na pozemku navrhovatele, uvedení výroby v bioplynové stanici v podmíněně přípustném využití plochy výroby a skladování VZ a dalších skutečností. Tyto nemají vliv či nesouvisí s pořizováním ÚP a nepovažuje za účelné se k nim jakkoliv vyjadřovat.

II. Replika navrhovatele

[37] V replice doručené soudu dne 22. 3. 2016 v 00:42 navrhovatel ve vztahu k vyjádření odpůrce o jeho pasivitě v průběhu pořizování územního plánu uvedl, že byl velmi aktivní v řízení se společností METAL-KOV CZ, s.r.o. ve věci změny užívání stavby. Dále se navrhovatel vyslovil k ochrannému pásmu drůbežárny s tím, že byly opomenuty zdroje informací. Poukázal na to, že ochranné pásmo šlo zřídit pouze územním rozhodnutím dle starého i nového stavebního zákona. Konstatoval, že on jako vlastník postižený údajným pásmem hygienické ochrany nemůže docílit zrušení tohoto pásma, protože nelze zrušit něco, co neexistuje. Dále odkázal na „klecovou směrnici“ s tím, že drůbežárna se do budoucna neobejde bez dostavby.

[38] Dále navrhovatel avizoval, že zašle podání, které se týkalo návrhu územního plánu. Uvedl rovněž, že ve spise odpůrce k řízení SÚ/200212/2012/BN, které se týkalo řízení o změně užívání stavby pro společnost METAL-KOV CZ, s.r.o. je patrně založeno jeho podání ze dne 18. 9. 2012, které zčásti týkalo i územního plánu a dle názoru navrhovatele mělo částečně charakter námítky, částečně připomínky. Toto řízení začalo v lednu 2012 a navrhovatel byl po dobu tohoto řízení aktivní.

[39] V doplnění repliky zaslané soudu téhož dne v 23:59 navrhovatel opět poukázal na svou aktivitu v řízení se společností METAL-KOV ve věci sběrný surovin, které se týkalo plochy označené jako SP 125 a zastavěné plochy SP s ní nahoře sousedící. Proto žádá soud o připojení spisu, který se tohoto řízení týká. Jeho podání ve věci se týkalo i OOP, měl dostat odpověď, i když nebyl přítomen na veřejném projednání. Parně kvůli akceptaci odvolání navrhovatele sběrna nevznikla, navrhovatel však s jistotou neví, zda to tak bylo, protože v září 2012, před skončením věci, došlo k požáru domu, ve kterém bydlí.

[40] Dále navrhovatel uvedl, že se neúčastnil diskuze ke schvalování územního plánu na zasedání zastupitelstva, které se konalo dne 17. 12. 2012, neboť nevěděl, že na programu je územní plán. Dále se opakovaně vyjádřil velmi podrobně i k otázce ochranného pásma drůbežárny ZEVOS.

VII. Jednání dne 31. 3. 2016 a posouzení věci Krajským soudem v Brně

[41] Ve věci proběhlo dne 31. 3. 2016 jednání před Krajským soudem v Brně. Účastníci setrvali na svých dosavadních stanoviscích k věci.

[42] Soud se s odkazem na §101 odst. 2 s.r.s. vyjádřil k rozsahu přezkumu napadeného opatření obecné povahy. Konstatoval, že jakmile návrh obsahuje návrhové body, z nichž je patrné, z jakých skutkových a právních důvodů navrhovatel považuje OOP nebo jeho část za

nezákonné, nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo je rozšiřovat o další návrhové body. S ohledem na uvedené ustanovení soud uvedl, že z prvních dvou podání ve věci, která byla doručena soudu 30. 12. 2015 a dne 31. 12. 2015 ve 12,50 bylo zcela zřejmé, z jakých důvodů navrhovatel považuje část OOP za nezákonnou, přičemž tato část byla vymezena. Proto již následně nebylo možné návrh rozšiřovat o další návrhové body a dosud nenapadené části OOP.

[43] K tomu navrhovatel uvedl, že požádal o osvobození od soudního poplatku a s ohledem na to v souladu s §35 odst. 8 s.ř.s. neběžela lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení.

[44] Pokud navrhovatel požádá o osvobození od soudních poplatků v průběhu lhůty pro podání návrhu na zahájení řízení, tak v souladu s §35 odst. 8 s.ř.s. po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí soudu o ní lhůta pro podání návrhu neběží. Soud tak nemůže navrhovatele vyzvat k odstranění vad návrhu ve věci samé podle § 37 odst. 5 s. ř. s. dříve, než rozhodne o návrhu na osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce. Smyslem je, aby bylo umožněno účastníkovi s nedostatečnými finančními prostředky kvalifikované zastoupení za účelem ochrany jeho práv, nikoliv získat možnost rozšířit již uplatněný projednatelný návrh po lhůtě stanovené k podání návrhu.

[45] Podstatné ve věci je, že podáním ze dne 31. 12. 2015 doručeným soudu ve 12,50 předložil navrhovatel soudu návrh, který byl projednatelný a obsahoval požadované náležitosti návrhu na zahájení řízení. Jak je již uvedeno, soud s ohledem na to aplikoval §101 odst. 2 s.ř.s. V uvedeném ustanovení je upravena zákonná koncentrace pro řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části, která není spojena s okamžikem uplynutí lhůty k podání návrhu. Jakmile je návrh z hlediska zákonem požadovaných náležitostí perfektní, už jej nelze dále rozšiřovat.

[46] Soud při přezkumu vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného opatření obecné povahy (§101v odst. 3 s.ř.s.). Z tohoto důvodu se nezabýval skutkovými ani právními okolnostmi, které nastaly po vydání ÚP Staré Město. Soud vycházel ze spisové dokumentace předložené odpůrcem.

[47] Ještě před započítím přezkumu napadeného opatření obecné povahy v rozsahu části plochy P*57, která je ve vlastnictví navrhovatele, tedy pozemku parc. č. 6053/241 v obci Staré Město, k.ú. Staré Město u Uherského Hradiště na základě návrhových bodů, které vyplynuly z podání navrhovatele doručených soudu dne 30. 12. 2015 a dne 31. 12. 2015 ve 12,50, považuje soud za nezbytné vymezit základní hlediska či zásady přezkumu územních plánů, ze kterých při projednávání a rozhodování věci vycházel, tak, jak vyplývají z právní úpravy a z judikatury Nejvyššího správního soudu.

[48] V nyní souzené věci je předmětem sporu tvrzený zásah do práv navrhovatele jako vlastníka pozemku. Soud především konstatuje, že v procesu územního plánování dochází k posouzení řady zájmů soukromých i veřejných a výsledkem pak musí být rozhodnutí o upřednostnění některých zájmů před jinými při zachování právem předvídané proporcionality a ochrany základních práv před svévolnými a excesivními zásahy. Obecné rozhodnutí o distribuci zátěže v rámci určitého území při zachování výše zmíněných zásad je politickou diskrecí konkrétního zastupitelského orgánu územní samosprávy a vyjadřuje

realizaci práva na samosprávu konkrétního územního celku. Nepřiměřené zásahy soudní moci do konkrétních odůvodněných a zákonných věcných rozhodnutí územní samosprávy by tak byly porušením ústavních zásad o dělbě moci (srov. bod 114 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2011, č. j. 6 Ao 6/2010-103, publ. pod č. 2552/2012 Sb. NSS).

[49] Soud může přezkoumávat pouze to, zda příslušný orgán postupoval při pořizování územního plánu a v řízení o jeho vydání v souladu se zákonem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2006, č. j. 1 Ao 1/2006-74, publ. pod č. 968/2006 Sb. NSS). Úlohou soudu v tomto typu řízení je bránit jednotlivce (a tím zprostředkovaně celé politické společenství) před excesy v územním plánování a nedodržením zákonných mantinelů, nikoliv však územní plány dotvářet. Při hodnocení zákonnosti územního plánu či jeho změny se pak soud řídí zásadami proporcionality a zdrženlivosti. Ke zrušení územního plánu či jeho změny by měl proto soud přistoupit, pokud došlo k porušení zákona v nezanedbatelné míře, resp. v intenzitě zpochybňující zákonnost posuzovaného řízení a opatření. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73, publ. pod č. 1462/2008 Sb. NSS).

Podmínky řízení

[50] Soud se nejprve zabýval splněním procesních podmínek řízení, kterými je přípustnost návrhu, aktivní procesní legitimace navrhovatele, pasivní procesní legitimace odpůrce a formulace závěrečného návrhu.

[51] Návrh podaný dne 30. 12. 2015, doplněný o podstatné náležitosti dne 31. 12. 2015 směřuje proti opatření obecné povahy, které bylo vydáno dne 17. 12. 2012 a nabylo účinnosti dne 1. 1. 2013. Návrh je tak podán na samém konci lhůty, ale včas (§ 101b s.ř.s.).

[52] Aktivně legitimovaným k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy je ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní legitimace navrhovatelů se tak zakládá tvrzením dotčení na jejich právech. V souladu s názorem rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (usnesení ze dne 21.7.2009 ve věci sp. zn. 1 Ao 1/2009, publikováno pod č. 1910/2009 Sb. NSS) zdejší soud vychází z toho, že aby byl navrhovatel aktivně legitimován musí především tvrdit, že existují určitá jim náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena. Navrhovatel je vlastníkem pozemku parc. č. 6053/241 v obci Staré Město, k. Staré Město u Uherského Hradiště, který je zčásti součástí plochy P*57a pro účely posouzení otázky aktivní legitimace v dostatečném rozsahu tvrdí možnost dotčení na svých právech vlastníka. Soud tedy nemá pochybnosti o aktivní legitimaci navrhovatele k podání návrhu.

[53] Navrhovatel správně označil osobu pasivně legitimovanou, kterou je město Staré Město. Soud připomíná, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, publ. ve sbírce NSS pod č. 1910/2009, je v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. o zrušení územního plánu odpůrcem obec, jejíž zastupitelstvo územní plán vydalo.

[54] Další podmínkou řízení je formulace závěrečného návrhu v souladu s požadavky vyplývajícími z ustanovení §101a s.ř.s. Navrhovatel požaduje zrušení části opatření obecné

povahy, přičemž srozumitelným způsobem označil jak opatření obecné povahy, tak i dotčenou část, obsahuje i náležitosti dle §101b odst. 2 s.ř.s..

Algoritmus soudního přezkumu opatření obecné povahy a jeho užití v projednávané věci

[55] Krajský soud v Brně dále vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, publ. pod č. 740/2006 Sb. NSS, podle kterého soud při zkoumání důvodnosti návrhu na přezkum opatření obecné povahy postupuje v krocích tzv. algoritmu. V prvním kroku soud zkoumá, zda napadené opatření obecné povahy bylo vydáno orgánem, který k tomu měl pravomoc. V druhém kroku se soud zabývá, zda orgán, který opatření vydal, nepřekročil zákonem stanovené meze své působnosti (věcné, osobní, prostorové a časové). V dalších krocích pak soud posuzuje zákonnost postupu odpůrce při vydávání napadeného opatření obecné povahy a otázky obsahového souladu napadeného opatření obecné povahy se zákonem (hmotněprávními předpisy), a zkoumá i soulad opatření obecné povahy se zásadou proporcionality.

[56] Je nutno vzít rovněž v úvahu, že při postupu podle uvedeného algoritmu je soud v souvislosti s nabytím účinnosti novely soudního řádu správního, provedené zákonem č. 303/2011 Sb. dne 1. 1. 2012 limitován tím, že podle § 101d odst. 1 s. ř. s. je při rozhodování vázán rozsahem a důvody návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části.

[57] Napadené opatření obecné povahy -Územní plán města Staré Město, účinné ode dne 1. 1. 2013, krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 7, § 101a a násl. s. ř. s., dle uvedeného algoritmu přičemž vycházel z konkrétních okolností případu a z uplatněných návrhových bodů.

[58] První 2 kroky algoritmu soud činí s ohledem k jejich obsahu z úřední povinnosti, jak vyplývá i z odst. 28 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, publ. pod č. 2215/2011 Sb. NSS. Nutno dodat, že navrhovatel nijak nezpochybňuje otázky související s pravomocí a působností odpůrce k vydání napadeného územního plánu. Ani soud nemá pochybnosti o těchto otázkách. Proto soud přistoupil k dalším krokům dle uvedeného algoritmu, jako je otázka, zda opatření obecné povahy bylo vydáno v souladu se zákonem stanoveným postupem, zda není v rozporu s hmotným právem, (materiální kritérium), přezkum opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality. V těchto krocích je soud vázán rozsahem a důvody návrhu.

[59] V uvedených třech krocích algoritmu je nutno zohlednit, zda navrhovatel byl aktivní v procesu přípravy a přijímání opatření obecné povahy. Samozřejmě je nutno přihlížet ke konkrétním okolnostem případu a uplatněným námitkám. Zejména pokud se jedná o třetí krok algoritmu - tedy zda k vydání opatření obecné povahy došlo zákonem stanoveným postupem, je nutno odlišit případná drobná pochybení bez vlivu na výsledek řízení, až po pochybení, která měla zásadní vliv.

[60] K uvedenému soud odkazuje na již výše uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, publ. pod č. 2215/2011 Sb. NSS, podle kterého „Procesní pasivita navrhovatele ve fázích správního řízení předcházejícího přijetí opatření obecné povahy může být způsobena faktory subjektivními i objektivními. Její význam pro

úspěšnost žaloby posoudí soud (§ 101a a násl. s. ř. s.) s přihlédnutím ke všem individuálním okolnostem případu, a to při zkoumání procesního postupu správního orgánu, při hodnocení případného rozporu opatření obecné povahy s právními předpisy, jakož i při hodnocení přiměřenosti zásahu do práv a povinností navrhovatele. Přitom je povinen vzít v úvahu práva a povinnosti těch, jimž by zrušení opatření obecné povahy podle návrhu způsobilo újmu na jejich vlastních právech.“

[61] Odpůrce ve vyjádření k návrhu zdůraznil procení pasivity navrhovatele v procesu přijímání územního plánu. Navrhovatel k tomu uvedl, že opak je pravdou. V roce 2012 probíhalo řízení ve věci METAL-KOV CZ, s.r.o. ve věci změny užívání stavby, ve kterém byl aktivní, toto se týkalo plochy SP 125. Navrhovatel uplatnil podání, datované 18. 9. 2012, zčásti se týkající i OOP, které je zřejmě ve spisu METAL- KOV CZ, s.r.o. . Dle názoru navrhovatele toto podání bylo částečně námitkou, částečně připomínkou. Navrhoval, aby soud spis z řízení ve věci METAL- KOV CZ, s.r.o. připojil.

[62] Ze spisového materiálu soud nezjistil, že by navrhovatel byl v procesu přijímání a projednávání územního plánu jakkoliv aktivní. Neuplatnil žádnou námitku, ani připomínku. Ostatně ani v návrhu na zahájení řízení nenamítal, že by nebyly vypořádány jeho námitky či připomínky. Pokud v době přijímání územního plánu uplatnil podání, které se dle jeho názoru týkalo i územního plánu v rámci jiného řízení a neadresoval ho k projednávanému územnímu plánu, nemohl se jím odpůrce ve vztahu k územnímu plánu zabývat. Soud nepokládal za přínosné připojovat správní spis ve věci METAL-KOV CZ, s.r.o. a navrhovaný důkaz zamítl, neboť aktivita navrhovatele v tomto řízení nemá vliv na posouzení aktivity navrhovatele v procesu přijímání územního plánu. Navíc navrhovatel uváděl, že řízení ve věci METAL-KOV CZ, se vztahovalo k ploše SP125, která není předmětem přezkumu.

[63] Ve vztahu k odpůrcem namítané pasivitě rovněž navrhovatel uvedl, že na pozvánce na zasedání zastupitelstva na 17. 12. 2012 nebylo uvedeno, že se bude schvalovat územní plán. Sám však soudu zaslal kopii vyhlášky o svolání veřejného zasedání Zastupitelstva města Staré Město na 17. 12. 2012, obsahující program zasedání, který obsahuje bod č. 9 nazvaný „Návrh na vydání ÚP Staré Město“. Zároveň je zde uvedeno, že zasedání zastupitelstva města jsou veřejná.

[64] Navrhovatel v tomto řízení hájil především svá soukromá práva, vyplývající z vlastnického práva k pozemku parc.č. 6053/241 v obci Staré Město, k.ú. Staré Město u Uh. Hradiště, kdy se část tohoto pozemku stala v důsledku přijetí územního plánu nově součástí plochy P*57 – veřejné prostranství. Jedná se tedy o námitku proti proporcionalitě řešení. Zde je naprosto podstatné, že navrhovatel v průběhu pořizování územního plánu neuplatnil žádné námitky ani připomínky. Nebylo zjištěno, že by pasivita navrhovatele měla nějaké objektivní příčiny. Jak sám navrhovatel uvedl, byl v té době velmi aktivní v jiném řízení (viz výše odst. 39 a 40).

[65] Jak soud zjistil, odpůrce v průběhu přijímání územního plánu nikterak neomezoval veřejnost v účasti. Oznámení o projednání návrhu zadání bylo zveřejněno vyhláškou ze dne 8. 6. 2010 s poučením, že do návrhu zadání je možno nahlédnout a každý může u pořizovatele uplatnit své připomínky v lhůtě 30 dnů. Oznámení o veřejném projednání návrhu územního plánu bylo zveřejněno veřejnou vyhláškou ze dne 27. 8. 2012, která byla vyvěšena na úřední desce Městského úřadu Staré Město. Ze zápisu z veřejného projednání ze dne 17. 10. 2012 je

zřejmé, že se veřejnost projednání zúčastnila, byly uplatněny dvě připomínky (žádná z nich nebyl uplatněna navrhovatelem). Nebylo zjištěno, že by se odpůrce dopustil pochybení, které by navrhovateli bránilo hájit jeho práva v procesu pořizování územního plánu.

[66] Soud odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu, ze dne 13. 5. 2014, č.j. AOs 3/2013- 29 a dále ze dne 23. září 2013, č. j. 8 AOs 2/2012 – 59, ze kterých vyplývá, že jestliže účastník řízení bez objektivních důvodů neuplatní řádně své námitky v průběhu pořizování územního plánu, sám se tím zbaví možnosti, aby jeho námitky byly vypořádány orgánem přijímajícím napadený územní plán, a aby poté o zákonnosti takového vypořádání rozhodl soud.

[67] Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2014, č.j. 6 AOs 3/2013- 29 dále vyplývá, že soud může zrušit opatření obecné povahy v případě procesní pasivity navrhovatele, pokud jsou k tomu závažné důvody. Těmi může být porušení kogentních procesních a hmotněprávních norem chránících zásadní veřejné zájmy, které stěžejním způsobem předurčují proces přijímání a obsah opatření obecné povahy. Může jít o porušení ustanovení upravujících proces přijímání územního plánu takovým způsobem, že tím odpůrce navrhovateli znemožnil nebo ztížil uplatnění jeho práva podat námitky nebo připomínky, popřípadě může jít o porušení právních předpisů chránících významné veřejné zájmy.

[68] Jak je již výše uvedeno, nebylo zjištěno, že by navrhovateli bylo omezeno právo uplatňovat námitky či připomínky. Z povahy námitek navrhovatele je zřejmé, že nedošlo k porušení předpisů chránících významné veřejné zájmy. Navrhovatel se domáhal toliko ochrany soukromých zájmů.

[69] Soud tedy konstatuje, že se navrhovatel vzhledem ke své pasivitě v průběhu přijímání územního plánu připravil o možnost, aby se jeho námitkami zabýval soud. Vzhledem k tomuto závěru soud zamítl důkazní návrhy, které se týkaly uplatněných návrhových bodů.

[70] Nad rámec uvedeného soud k námitkám ohledně překupního práva ve vztahu k pozemkům patřícím do plochy P*57 odkazuje na vyjádření odpůrce uvedené v odst. 24, s kterým se plně ztotožňuje.

VIII. Závěr a náklady řízení

[71] Soud vzhledem k uvedenému dospěl k závěru, že důvody pro zrušení opatření obecné povahy nejsou dány a návrh v souladu s §101d odst. 2 s.ř.s. zamítl.

[72] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s. Navrhovatel neměl ve věci úspěch, soud tedy rozhodl, že na náhradu nákladů řízení nemá právo. Úspěšný odpůrce uplatňoval náhradu nákladů řízení, neboť byl v řízení zastoupen advokátem na základě plné moci, soud mu ji však nepřiznal. Soud tyto náklady nepokládá za důvodně vynaložené. Dle názoru soudu je odpůrce dostatečně personálně vybavený k tomu, aby byl schopen obhájit jím pořizovaný územní plán.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. března 2016

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu